

Interpretacja
indywidualna
z dnia 6 września 2019 r.
0114-KDIP3-2.4011.338.2019.1.MG

- Ustawa o pracowniczych planach kapitałowych, Art. 2, Art. 80 ust. 2, Art. 97 ust. 1, Art. 97 ust. 1 pkt 1, Art. 98, Art. 98 ust. 1, Art. 99 ust. 1 pkt 2, Art. 99 ust. 2, Art. 105
- Ustawa o podatku od towarów i usług, Art. 5 ust. 5
- Ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych, Art. 3 ust. 1, Art. 3 ust. 2a, Art. 3 ust. 2b, Art. 21, Art. 30a, Art. 30a ust. 1 pkt 11a, Art. 30a ust. 1 pkt 11b, Art. 30a ust. 2, Art. 30a ust. 12, Art. 30a ust. 13, Art. 41 ust. 4, Art. 42a ust. 1
- Ordynacja podatkowa, Art. 8, Art. 14na § 1, Art. 14na § 2, Art. 30 § 1
- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, Art. 87, Art. 91

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 13 § 2a, art. 14b § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 900 z późn. zm.) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 12 czerwca 2019 r. (data wpływu 17 czerwca 2019 r.) o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązków płatnika i obowiązków informacyjnych ciążyących na Spółce związanych z dokonywaniem uczestnikom wypłat i zwrotów, w związku z prowadzeniem przez Spółkę pracowniczych planów kapitałowych (pytania Nr 1-4) – **jest:**

- **nieprawidłowe**- w części dotyczącej uznania, że w przypadku dokonywania wypłat wymienionych w pkt 1-3 na rzecz nierezydentów należy stosować postanowienia odpowiednich umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska,
- **prawidłowe** - w pozostałym zakresie.

UZASADNIENIE

W dniu 17 czerwca 2019 r. wpłynął do tutejszego organu ww. wnioski o wydanie interpretacji indywidualnej dotyczącej podatku dochodowego od osób fizycznych w zakresie obowiązków płatnika i obowiązków informacyjnych ciążyących na Spółce związanych z dokonywaniem uczestnikom wypłat i zwrotów w związku z prowadzeniem przez Spółkę pracowniczych planów kapitałowych (pytania Nr 1-4).

We wniosku przedstawiono następujące zdarzenie przyszłe.

Spółka (dalej: TFI lub Wnioskodawca) jest spółką akcyjną prawa polskiego oraz działającym na podstawie regulacji ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (dalej: uofizafi) towarzystwem funduszy inwestycyjnych. TFI wykonuje działalność, o której mowa w art. 45 ust. 1, ust. 1a i ust. 2 pkt 1), tj. tworzy fundusze inwestycyjne otwarte, zarządza nimi, w tym pośredniczy w zbywaniu i odkupywaniu jednostek uczestnictwa, reprezentuje fundusze wobec osób trzecich oraz zarządza zbiorczym portfelem papierów wartościowych, a także tworzy specjalistyczne fundusze inwestycyjne otwarte i fundusze inwestycyjne zamknięte, zarządza nimi, a także reprezentuje je wobec osób trzecich, a ponadto zarządza portfelami, w skład których wchodzi jeden lub większa liczba instrumentów finansowych.

TFI będzie oferowało prowadzenie Pracowniczych Planów Kapitałowych (dalej: PPK) w ramach funduszu inwestycyjnego.

Prowadząc PPK Wnioskodawca będzie w określonych sytuacjach przewidzianych przepisami prawa

dokonywał wypłat środków zgromadzonych w PPK.

Sytuacje, które są przedmiotem niniejszego wniosku to:

1. wypłata dla uczestnika PPK po ukończeniu 60 roku życia (art. 97 ust. 1 pkt 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, dalej: uPPK) - jeżeli wypłata 75% będzie wypłacana w mniejszej ilości rat niż 120 miesięcznych rat, albo z tytułu łącznej wypłaty jednorazowej,
2. zwrot pieniężny, dokonywany w wyniku podziału majątku wspólnego małżonków po rozwiązaniu małżeństwa (art. 80 ust. 2 uPPK),
3. zwrot pieniężny zgromadzonych środków dokonany przed ukończeniem 60 roku życia uczestnika PPK (art. 105 uPPK),
4. wypłata dokonana na pokrycie wkładu własnego (art. 98 uPPK) - w zakresie, w jakim uczestnik PPK nie dokonał zwrotu wypłaconych środków w terminie wynikającym z umowy zawartej z wybraną instytucją finansową.

Powyższe wypłaty i zwroty będą dokonywane zarówno dla rezydentów polskich jak i dla osób mających rezydencję podatkową w innym kraju niż Polska.

Przy dokonywaniu na rzecz nierezydentów wypłat wymienionych powyżej stosowana jest następująca procedura weryfikacji osoby otrzymującej świadczenie z PPK:

- wniosek o wypłatę przyjmuje podmiot prowadzący dystrybucję, z którym łączy TFI umowa w tym zakresie,
- w umowie tej określone jest w jaki sposób pracownik podmiotu przyjmującego wniosek weryfikuje składającego zlecenie/dyspozycję,
- weryfikacja ta jest prowadzona zgodnie z procedurami AML (procedury realizujące postanowienia IV Dyrektywy AML i polskiej ustawy dot. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu),
- pracownik podmiotu prowadzącego dystrybucję weryfikuje okazany dowód tożsamości z klientem ale nie wykonuje dla TFI skanu tegoż dowodu/paszportu, w celu uniknięcia nadmiarowości przetwarzania danych osobowych (wizerunku) zgodnie z wytycznymi RODO,
- nierezydent składa certyfikat rezydencji.

Ponadto, zgodnie z przepisami uPPK (art. 14 ust. 1), umowę z PPK zawiera pracodawca i on podaje do podmiotu prowadzącego PPK dane pracowników. Płatnik dysponuje więc tymi danymi i może zestawiać je z danymi z certyfikatu rezydencji uzyskanego od uczestnika PPK.

W przypadku, w którym dochody otrzymuje, w przypadku podziału majątku wspólnego małżonków, małżonek/były małżonek będący nierezydentem, podmiot prowadzący dystrybucję oprócz procedury opisanej powyżej pobiera od tego małżonka/byłego małżonka skan paszportu, certyfikat rezydencji oraz dokument urzędowy potwierdzający podział majątku wspólnego.

W związku z powyższym opisem zadano następujące pytania.

1. Czy w przypadku dokonywania wypłat wymienionych w punktach 1-3 zdarzenia przyszłego na rzecz osób fizycznych nie będących polskimi rezydentami, wypłaty te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych?
2. Czy w przypadku dokonywania wypłat wymienionych w punktach 1-3 zdarzenia przyszłego na rzecz osób fizycznych nie będących polskimi rezydentami w zakresie opodatkowania znajdują zastosowanie przepisy odpowiednich umów międzynarodowych o unikaniu podwójnego opodatkowania?
3. Jeżeli przepisy umów o unikaniu podwójnego opodatkowania znajdują, co do zasady, zastosowanie w odniesieniu do wypłat wymienionych w punktach 1-3 zdarzenia przyszłego, to jakie konkretnie warunki muszą być spełnione, aby TFI mogła zastosować te przepisy?
4. Czy w przypadku wypłaty, o której mowa w punkcie 4 zdarzenia przyszłego i braku zwrotu

wypłaconych środków w terminie wynikającym z umowy zawartej z TFI, na TFI spoczywają obowiązki płatnika i/lub obowiązki informacyjne?

5. W przypadku wypłaty, o której mowa w punkcie 4 zdarzenia przyszłego i braku zwrotu wypłaconych środków jakie obowiązki spoczywają na uczestniku PPK?

Przedmiotem niniejszej interpretacji indywidualnej jest odpowiedź na pytania Nr 1-4 wniosku. W zakresie pytania Nr 5 wydane zostało odrębne rozstrzygnięcie.

Zdaniem Wnioskodawcy,

Ad. 1

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w przypadku dokonywania wypłat wymienionych w punktach 1-3 zdarzenia przyszłego na rzecz osób fizycznych nie będących polskimi rezydentami, wypłaty te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 3 ust. 2a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (dalej: updof), „osoby fizyczne, jeżeli nie mają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania, podlegają obowiązkowi podatkowemu tylko od dochodów (przychodów) osiągniętych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (ograniczony obowiązek podatkowy).”

Jednocześnie przepis art. 3 ust. 2b updof stanowi, że:

„2b. Za dochody (przychody) osiągnięte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podatników, o których mowa w ust. 2a, uważa się w szczególności dochody (przychody) z:

1. pracy wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia;
2. działalności wykonywanej osobiście na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia;
3. działalności gospodarczej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład;
4. położonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieruchomości lub praw do takiej nieruchomości, w tym ze zbycia jej w całości albo w części lub zbycia jakichkolwiek praw do takiej nieruchomości;
5. papierów wartościowych oraz pochodnych instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, dopuszczonych do publicznego obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach regulowanego rynku giełdowego, w tym uzyskane ze zbycia tych papierów albo instrumentów oraz z realizacji praw z nich wynikających,
6. tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji) w spółce, ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną lub tytułów uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym, instytucji wspólnego inwestowania lub innej osobie prawnej lub z tytułu należności będących następstwem posiadania tych udziałów (akcji), ogółu praw i obowiązków lub tytułów uczestnictwa - jeżeli co najmniej 50% wartości aktywów takiej spółki, spółki niebędącej osobą prawną, funduszu inwestycyjnego, instytucji wspólnego inwestowania lub osoby prawnej, bezpośrednio lub pośrednio, stanowią nieruchomości położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub prawa do takich nieruchomości;
7. tytułu należności regulowanych, w tym stawianych do dyspozycji, wypłacanych lub potrącanych, przez osoby fizyczne, osoby prawne albo jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od miejsca zawarcia umowy i wykonania świadczenia;
8. niezrealizowanych zysków, o których mowa w art. 30da.”

Co prawda cytowany powyżej przepis art. 3 ust. 2b updof nie wymienia wprost dochodów omawianych w niniejszej opinii, ale powyższy przepis stanowi jedynie przykładowy katalog dochodów osiągniętych na terytorium Polski, i Wnioskodawca uważa, że omawiane dochody z PPK uzyskiwane są w Polsce. Podlegają więc przepisom updof.

Ad. 2

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w przypadku dokonywania wypłat wymienionych w punktach 1-3 zdarzenia przyszłego na rzecz osób fizycznych nie będących polskimi rezydentami TFI powinien zastosować przepisy odpowiedniej umowy międzynarodowej o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Należy bowiem zauważyć, że zgodnie z przepisem art. 4a updoł przepisy art. 3 ust. 2a i 2b stosuje się z uwzględnieniem umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Zgodnie zaś z przepisem art. 87 Konstytucji RP, umowy międzynarodowe są jednym ze źródeł powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania wyróżniają się podwójnym charakterem prawnym, są one bowiem instrumentami prawa międzynarodowego publicznego i jednocześnie instrumentami prawa wewnętrznego. Postanowienia umów stosowane są jako uzupełnienie postanowień prawa wewnętrznego, a skutki prawne zmieniają prawo wewnętrzne, wyłączając stosowanie wewnętrznego prawa podatkowego jednego z państw-stron umowy, względnie zobowiązując je do zaliczenia podatku zapłaconego w drugim państwie na poczet własnego podatku.

Należy podkreślić, że ratyfikowana umowa międzynarodowa, po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio stosowana, chyba że jej stosowanie jest uzależnione od wydania ustawy. Umowa międzynarodowa ratyfikowana za uprzednią zgodą wyrażoną w ustawie ma pierwszeństwo przed ustawą, jeżeli ustawy tej nie da się pogodzić z umową (art. 91 Konstytucji RP).

Nawet gdyby nie było więc w przepisach ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych powołanego przepisu art. 4a, to i tak postanowienia ratyfikowanych umów o unikaniu podwójnego opodatkowania miałyby przed tymi przepisami pierwszeństwo.

Jednak wątpliwość Wnioskodawcy budzi treść przepisu art. 30a ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, który stanowi, iż „Przepisy ust. 1 pkt 1-5 stosuje się z uwzględnieniem umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub niepobranie (niezapłacenie) podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania dla celów podatkowych miejsca zamieszkania podatnika uzyskanym od niego certyfikatem rezydencji.”

Z gramatycznej wykładni tego przepisu wynika, że umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania stosuje się tylko do przychodów (dochodów) wymienionych w art. 30a ust. 1 pkt 1-5 ww. ustawy, nie stosuje się zaś do dochodów (przychodów) wymienionych w pozostałych punktach art. 30a ust. 1.

Tymczasem świadczenia podane w punktach 1-3 zdarzenia przyszłego wymienione zostały w art. 30a ust. 1 pkt 11b, 11c, 11d updoł.

Jednak uznanie, że do takich świadczeń nie stosuje się postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania stoi w sprzeczności z Konstytucją RP oraz cytowanym powyżej przepisem art. 4a updoł.

Z powyższego wynika więc, że każdorazowo przed wypłatą świadczenia nierezydentowi TFI musi sięgnąć do postanowień odpowiedniej umowy międzynarodowej i na jej podstawie ustalić zasady opodatkowania.

Ponieważ postanowienia umów o unikaniu podwójnego opodatkowania mogą się nieco różnić, we wniosku niniejszym przedstawiono przykładowo odpowiednie postanowienia umowy polsko-belgijskiej. Jest to jedynie przykład obrazujący relacje pomiędzy przepisami updoł i wybranej umowy międzynarodowej.

Na gruncie umowy polsko-belgijskiej omawiane dochody są dochodami „innymi”.

Opodatkowanie reguluje art. 21 ww. umowy, który stanowi:

1. „Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie, bez względu na to skąd pochodzą, które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej Konwencji, mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.(...)”
2. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania

lub siedzibę w pierwszym Umawiającym się Państwie, pochodzące z drugiego Umawiającego się Państwa, które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów Konwencji, mogą być również opodatkowane w tym drugim Państwie, jeżeli te części dochodu nie są opodatkowane w pierwszym Państwie.”

Z powyższego przepisu wynika, że:

1. omawiane dochody uzyskane przez rezydenta belgijskiego mogą być opodatkowane tylko w Belgii,
2. jeżeli w Belgii takie dochody nie podlegają z jakichś względów opodatkowaniu w Belgii, to mogą być one opodatkowane w Polsce.

Zatem płatnik powinien mieć informację, czy dany dochód rezydenta belgijskiego jest opodatkowany w Belgii. Jeżeli tak, to dochód ten nie podlega opodatkowaniu w Polsce, jeżeli nie, to podlega w Polsce opodatkowaniu.

Podsumowując stanowisko w sprawie pytania nr 2 - TFI powinna przed wypłatą świadczeń każdorazowo sprawdzić postanowienia odpowiedniej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania i zastosować przepisy tej umowy.

Ad. 3

Przyjmując stanowisko, że w przypadku wypłat dla nierezydentów należy zastosować postanowienia odpowiedniej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania należy również pamiętać o spełnieniu określonych warunków formalnych.

Warunki te to:

1. uzyskanie od nierezydenta certyfikatu rezydencji, przy czym okres ważności certyfikatu jest uregulowany w przepisie art. 41 ust. 9a updof,
2. weryfikacja warunków zastosowania obniżonej stawki podatku albo zwolnienia lub warunków niepobrania podatku, wynikających z umowy międzynarodowej przy dochowaniu należytej staranności, przy czym przy ocenie dochowania należytej staranności uwzględnia się charakter oraz skalę działalności prowadzonej przez płatnika (art. 41 ust. 4aa updof).

Drugi warunek został wprowadzony do updof z dniem 1 stycznia 2019 r. i jego interpretacja nastręcza poważne trudności. Przepisy nie mówią bowiem wprost, co oznacza dochowanie należytej staranności.

Wnioskodawca uważa, że podana w opisie zdarzenia przyszłego procedura weryfikacji nierezydentów spełnia wymóg należytej staranności, pozwalający na zastosowania postanowień odpowiedniej umowy międzynarodowej.

Jak podano to bowiem w opisie zdarzenia przyszłego, weryfikacja przebiega następująco:

- wniosek o wypłatę przyjmuje podmiot prowadzący dystrybucję, z którym łączy TFI umowa w tym zakresie,
- w umowie tej określone jest w jaki sposób pracownik podmiotu przyjmującego wniosek weryfikuje składającego zlecenie/dyspozycję,
- weryfikacja jest prowadzona zgodnie z procedurami AML (procedury realizujące postanowienia IV Dyrektywy AML i polskiej ustawy dot. przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu),
- pracownik podmiotu prowadzącego dystrybucję weryfikuje okazany dowód tożsamości z klientem ale nie wykonuje dla TFI skanu tegoż dowodu/paszportu, w celu uniknięcia nadmiarowości przetwarzania danych osobowych (wizerunku) zgodnie z wytycznymi RODO,
- nierezydent składa certyfikat rezydencji.

Ponadto, zgodnie z przepisami uPPK (art. 14 ust. 1), umowę z PPK zawiera pracodawca i on podaje do

podmiotu prowadzącego PPK dane pracowników. Płatnik dysponuje więc tymi danymi i może zestawiać je z danymi z certyfikatu rezydencji uzyskanego od uczestnika PPK.

W przypadku, w którym dochody otrzymuje, w przypadku podziału majątku wspólnego małżonków, małżonek/były małżonek będący nierezydentem, podmiot prowadzący dystrybucję oprócz procedury opisanej powyżej pobiera od tego małżonka/byłego małżonka skan paszportu oraz dokument urzędowy potwierdzający podział majątku wspólnego.

Podsumowując powyższe rozważania, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że uzyskanie od nierezydenta certyfikatu rezydencji oraz zastosowanie opisanej powyżej procedury weryfikacji spełnia wymóg należytej staranności ze strony płatnika i pozwala na zastosowanie obniżonej stawki podatku albo zwolnienia lub warunków niepobrania podatku, wynikających z odpowiedniej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Ad. 4

W przypadku wypłaty środków z PPK na pokrycie wkładu własnego i nie zwrócenia tych środków w terminie określonym w umowie, TFI nie jest płatnikiem podatku dochodowego od osób fizycznych i nie spoczywają na nim żadne obowiązki sprawozdawcze.

Co prawda, co do zasady płatnikiem omawianego podatku, o ile nie działa jedno ze zwolnień podatkowych, jest podmiot wypłacający (stawiający do dyspozycji) pieniądze lub wartości pieniężne, czyli TFI (art. 41 ust. 4 updof). Jednak od tej zasady jest wyjątek, który dotyczy sytuacji, gdy opodatkowaniu podlega dochód uczestnika PPK uzyskany w związku z wypłatą środków w celu pokrycia wkładu własnego, w zakresie w jakim uczestnik nie dokonał zwrotu środków w terminie wynikającym z umowy z instytucją finansową. W tym przypadku ustawodawca nie ustanawia płatnika. Przepis art. 41 ust. 4 updof, ustanawiający w jakich sytuacjach występuje płatnik, nie wymienia bowiem przepisu art. 30a ust. 1 pkt 11a updof.

Zatem na TFI nie będą spoczywać żadne obowiązki jako płatnika.

Zdaniem Wnioskodawcy na TFI nie będą również spoczywały żadne obowiązki sprawozdawcze/informacyjne.

Istnieje bowiem co prawda przepis, który nakłada na podmioty wypłacające świadczenia z innych źródeł obowiązki sprawozdawcze, nawet jeżeli podmioty te nie są płatnikami. Jest to przepis art. 42a ust. 1 updof. Z obowiązku określonego w tym przepisie wyłączone są jednak dochody wymienione w art. 21 updof (czyli dochody zwolnione). Przepis art. 21 ust. 1 pkt 58c lit b) updof stanowi, że wypłata na pokrycie wkładu jest, co do zasady zwolniona, jednak zwolnienie nie ma zastosowania, jeżeli środki nie zostaną zwrócone do PPK w określonym terminie. Jest więc to zwolnienie warunkowe. Ale obowiązuje ono w chwili wypłaty dokonanej zgodnie z art. 98 uPPK. Zatem na Wnioskodawcy nie będą spoczywały obowiązki z art. 42a ust. 1 updof.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest nieprawidłowe w części dotyczącej uznania, że w przypadku dokonywania wypłat wymienionych w pkt 1-3 na rzecz nierezydentów należy stosować postanowienia odpowiednich umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, natomiast prawidłowe w pozostałym zakresie.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1387, z późn. zm.), osoby fizyczne, jeżeli mają miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, podlegają obowiązkowi podatkowemu od całości swoich dochodów (przychodów) bez względu na miejsce położenia źródeł przychodów (nieograniczony obowiązek podatkowy).

Jak stanowi art. 3 ust. 1a ww. ustawy, za osobę mającą miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się osobę fizyczną, która:

1. posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej centrum interesów osobistych lub gospodarczych (ośrodek interesów życiowych) lub
2. przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dłużej niż 183 dni w roku podatkowym.

Stosownie do art. 3 ust. 2a cytowanej ustawy, osoby fizyczne, jeżeli nie mają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsca zamieszkania, podlegają obowiązkowi podatkowemu tylko od dochodów (przychodów) osiąganych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (ograniczony obowiązek podatkowy).

Zgodnie z art. 3 ust. 2b ww. ustawy, w brzmieniu ustawy obowiązującym od 1 stycznia 2019 r., za dochody (przychody) osiągane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podatników, o których mowa w ust. 2a, uważa się w szczególności dochody (przychody) z:

1. pracy wykonywanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy, bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia;
2. działalności wykonywanej osobiście na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez względu na miejsce wypłaty wynagrodzenia;
3. działalności gospodarczej prowadzonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym poprzez położony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zagraniczny zakład;
4. położonej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nieruchomości lub praw do takiej nieruchomości, w tym ze zbycia jej w całości albo w części lub zbycia jakichkolwiek praw do takiej nieruchomości;
5. papierów wartościowych oraz pochodnych instrumentów finansowych niebędących papierami wartościowymi, dopuszczonych do publicznego obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach regulowanego rynku giełdowego, w tym uzyskane ze zbycia tych papierów albo instrumentów oraz z realizacji praw z nich wynikających.
6. tytułu przeniesienia własności udziałów (akcji) w spółce, ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną lub tytułów uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym, instytucji wspólnego inwestowania lub innej osobie prawnej lub z tytułu należności będących następstwem posiadania tych udziałów (akcji), ogółu praw i obowiązków lub tytułów uczestnictwa – jeżeli co najmniej 50% wartości aktywów takiej spółki, spółki niebędącej osobą prawną, funduszu inwestycyjnego, instytucji wspólnego inwestowania lub osoby prawnej, bezpośrednio lub pośrednio, stanowią nieruchomości położone na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub prawa do takich nieruchomości;
7. tytułu należności regulowanych, w tym stawianych do dyspozycji, wypłacanych lub potrącanych, przez osoby fizyczne, osoby prawne albo jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, mające miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od miejsca zawarcia umowy i wykonania świadczenia;
8. niezrealizowanych zysków, o których mowa w art. 30da.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że katalog dochodów (przychodów) osiąganych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w powoływanym przepisie art. 3 ust. 2b ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie jest katalogiem zamkniętym. Tak więc, ustawodawca dopuszcza istnienie także innych dochodów, które należy uznać za osiągnięte na terytorium Polski. Jeżeli źródło przychodów nierezydenta znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, to Rzeczpospolita Polska ma prawo opodatkować dochody uzyskane z tego źródła na zasadach obowiązujących w tym państwie (ograniczony obowiązek podatkowy).

Przepis art. 4a ww. ustawy stanowi, że art. 3 ust. 1, 1a, 2a i 2b stosuje się z uwzględnieniem umów w sprawie unikania podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Z przedstawionego we wniosku zdarzenia przyszłego wynika, że Spółka będzie prowadziła pracownicze plany kapitałowe (PPK) w ramach funduszu inwestycyjnego. Spółka będzie dokonywała wypłat środków zgromadzonych w PPK, tj. 1) wypłaty dla uczestnika PPK po ukończeniu 60 roku życia (art. 97 ust. 1 pkt 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych) - jeżeli wypłata 75% będzie wypłacana w mniejszej ilości rat niż 120 miesięcznych rat, albo z tytułu łącznej wypłaty jednorazowej, 2) zwrotu pieniężnego, dokonywanego w wyniku podziału majątku wspólnego małżonków po rozwiązaniu małżeństwa (art. 80 ust. 2 ww. ustawy), 3) zwrotu pieniężnego zgromadzonych środków dokonanego przed ukończeniem 60 roku życia uczestnika PPK (art. 105 ww. ustawy), 4) wypłaty dokonanej na pokrycie wkładu własnego (art. 98 ww. ustawy) - w zakresie, w jakim uczestnik PPK nie dokonał zwrotu wypłaconych środków w terminie wynikającym z umowy zawartej z wybraną

instytucją finansową. Wyплаты i zwroty będą dokonywane na rzecz polskich rezydentów, jak i nierezydentów. Przy dokonywaniu na rzecz nierezydentów wypłat Spółka stosować będzie procedurę weryfikacji osoby otrzymującej świadczenie, tj.: wniosek o wypłatę przyjmie podmiot prowadzący dystrybucję, z którym będzie łączyć TFI umowa w tym zakresie, w umowie tej określone będzie w jaki sposób pracownik podmiotu przyjmującego wniosek weryfikuje składającego zlecenie/dyspozycję, weryfikacja ta prowadzona będzie zgodnie z procedurami AML, pracownik podmiotu prowadzącego dystrybucję będzie weryfikował okazany dowód tożsamości z klientem, nie wykona dla TFI skanu tegoż dowodu/paszportu, w celu uniknięcia nadmiarowości przetwarzania danych osobowych (wizerunku) zgodnie z wytycznymi RODO, nierezydent złoży certyfikat rezydencji. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ww. ustawy, umowę z PPK zawiera pracodawca i podaje do podmiotu prowadzącego PPK dane pracowników. Spółka będzie dysponować tymi danymi i będzie mogła zestawić je z danymi z certyfikatu rezydencji uzyskanymi od uczestnika PPK. W przypadku podziału majątku wspólnego małżonków, małżonek/były małżonek będący nierezydentem, podmiot prowadzący dystrybucję oprócz procedury opisanej powyżej pobierze od tego małżonka/byłego małżonka skan paszportu, certyfikat rezydencji oraz dokument urzędowy potwierdzający podział majątku wspólnego.

Ustawa z dnia 4 października 2018 r. o pracowniczych planach kapitałowych (Dz. U. z 2018 r., poz. 2215, z późn. zm.) określa zasady gromadzenia środków w pracowniczych planach kapitałowych, zwanych dalej „PPK”, zawierania umów o zarządzanie PPK i umów o prowadzenie PPK, finansowania i dokonywania wpłat do PPK oraz dokonywania wypłat transferowych, wypłat i zwrotu środków zgromadzonych w PPK.

Określenie wypłata - użyte w omawianej ustawie oznacza dokonaną na wniosek uczestnika PPK wypłatę środków zgromadzonych w PPK na wskazany rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej w przypadku spełnienia warunków określonych w ustawie (art. 2 pkt 41 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych).

Natomiast określenie zwrot - oznacza wycofanie środków zgromadzonych w PPK przed osiągnięciem przez uczestnika PPK 60 roku życia na wniosek uczestnika PPK, małżonka lub byłego małżonka uczestnika PPK, małżonka zmarłego uczestnika PPK lub osoby uprawnionej (art. 2 pkt 47 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych).

Stosownie do art. 80 ust. 1 ww. ustawy, jeżeli małżeństwo uczestnika PPK uległo rozwiązaniu przez rozwód lub zostało unieważnione, środki zgromadzone na rachunku PPK uczestnika PPK, przypadające byłemu małżonkowi uczestnika PPK w wyniku podziału majątku wspólnego małżonków, są przekazywane w formie wypłaty transferowej na rachunek PPK byłego małżonka uczestnika PPK, z zastrzeżeniem ust. 2. W przypadku gdy były małżonek uczestnika PPK nie jest stroną umowy o prowadzenie PPK, środki zgromadzone na rachunku PPK uczestnika PPK, przypadające mu w wyniku podziału majątku wspólnego małżonków, podlegają zwrotowi w formie pieniężnej albo są przekazywane w formie wypłaty transferowej na wskazany przez byłego małżonka uczestnika PPK rachunek terminowej lokaty oszczędnościowej lub na wskazany przez niego rachunek lokaty terminowej prowadzony w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, pod warunkiem ich wypłaty po osiągnięciu przez byłego małżonka uczestnika PPK 60. roku życia. Do wypłaty środków z tej lokaty stosuje się odpowiednio art. 99 ust. 1. W przypadku zwrotu tych środków przed osiągnięciem przez byłego małżonka uczestnika PPK 60. roku życia, stosuje się odpowiednio przepisy art. 83 (art. 80 ust. 2 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 97 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, wypłata środków zgromadzonych na rachunku PPK uczestnika PPK następuje wyłącznie na złożony wybranej instytucji finansowej wniosek uczestnika PPK po osiągnięciu przez niego 60. roku życia.

W myśl art. 99 ust. 1 ww. ustawy, w przypadku, o którym mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1:

1. 25% środków zgromadzonych na rachunku PPK uczestnika PPK wypłacanych jest jednorazowo, chyba że uczestnik PPK złoży wniosek o wypłatę tej części środków w ratach na zasadach określonych w pkt 2;
2. 75% środków zgromadzonych na rachunku PPK uczestnika PPK wypłacanych jest w co najmniej 120 ratach miesięcznych, chyba że uczestnik PPK, po otrzymaniu informacji o treści art. 30a ust. 1 pkt 11b ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r.

poz. 1509, z późn. zm.) i o wynikającej z niej konieczności uiszczenia zryczałtowanego podatku dochodowego, złoży wniosek o wypłatę w mniejszej liczbie rat.

Jak stanowi art. 105 ust. 1 ww. ustawy, zwrot dokonywany na wniosek uczestnika PPK następuje w formie pieniężnej, w terminach określonych w statucie funduszu inwestycyjnego, statucie funduszu emerytalnego lub regulaminie ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego. Artykuł 105 ust. 2 ww. ustawy stanowi, że w przypadku zwrotu, o którym mowa w ust. 1, instytucja finansowa przekazuje ze środków zgromadzonych na rachunku PPK uczestnika PPK:

1. na rachunek bankowy wskazany przez ZUS, kwotę równą 30% środków pieniężnych pochodzących odpowiednio z odkupienia przez fundusz inwestycyjny lub zakład ubezpieczeń jednostek uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego lub umorzenia przez fundusz emerytalny jednostek rozrachunkowych, które zostały nabyte, w przypadku funduszy inwestycyjnych, lub przeliczone, w przypadku funduszy emerytalnych, na rzecz uczestnika z wpłat finansowanych przez podmiot zatrudniający;
2. na rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej wskazany przez uczestnika PPK, kwotę równą 70% środków pieniężnych pochodzących odpowiednio z odkupienia przez fundusz inwestycyjny lub zakład ubezpieczeń jednostek uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego lub umorzenia przez fundusz emerytalny jednostek rozrachunkowych, które zostały nabyte, w przypadku funduszy inwestycyjnych, lub przeliczone, w przypadku funduszy emerytalnych, na rzecz uczestnika z wpłat finansowanych przez podmiot zatrudniający, po uprzednim pomniejszeniu o należną kwotę podatku dochodowego od osób fizycznych, która zgodnie z odrębnymi przepisami przekazywana jest na rachunek właściwego urzędu skarbowego;
3. na rachunek bankowy lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej wskazany przez uczestnika PPK, kwotę odpowiadającą środkom pieniężnym pochodzącym odpowiednio z odkupienia przez fundusz inwestycyjny lub zakład ubezpieczeń jednostek uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego lub umorzenia przez fundusz emerytalny jednostek rozrachunkowych, które zostały nabyte, w przypadku funduszy inwestycyjnych, lub przeliczone, w przypadku funduszy emerytalnych, na rzecz uczestnika z wpłat finansowanych przez uczestnika PPK jako osobę zatrudnioną, po uprzednim pomniejszeniu o należną kwotę podatku dochodowego od osób fizycznych, która zgodnie z odrębnymi przepisami przekazywana jest na rachunek właściwego urzędu skarbowego;
4. na rachunek bankowy wskazany przez ministra właściwego do spraw pracy, kwotę odpowiadającą środkom pieniężnym pochodzącym odpowiednio z odkupienia przez fundusz inwestycyjny lub zakład ubezpieczeń jednostek uczestnictwa lub jednostek uczestnictwa ubezpieczeniowego funduszu kapitałowego lub umorzenia przez fundusz emerytalny jednostek rozrachunkowych, które zostały nabyte, w przypadku funduszy inwestycyjnych, lub przeliczone, w przypadku funduszy emerytalnych, na rzecz uczestnika z wpłaty powitalnej i dopłat rocznych.

W odniesieniu do pytania Nr 1, 2 i 3 wniosku wątpliwości Spółki budzi kwestia opodatkowania w Polsce wypłaty i zwrotów na rzecz nierezydentów z tytułu: 1) wypłaty dla uczestnika PPK po ukończeniu 60 roku życia (art. 97 ust. 1 pkt 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych) - jeżeli wypłata 75% będzie wypłacana w mniejszej ilości rat niż 120 miesięcznych rat, albo z tytułu łącznej wypłaty jednorazowej, 2) zwrotu pieniężnego, dokonywanego w wyniku podziału majątku wspólnego małżonków po rozwiązaniu małżeństwa (art. 80 ust. 2 ww. ustawy), 3) zwrotu pieniężnego zgromadzonych środków dokonanego przed ukończeniem 60 roku życia uczestnika PPK (art. 105 ww. ustawy) - przy uwzględnieniu postanowień stosownej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną będzie Rzeczpospolita Polska.

Jak słusznie Spółka wskazała we własnym stanowisku odnośnie pytania Nr 1 w przypadku dokonywania wypłat wymienionych w punktach 1-3 zdarzenia przyszłego na rzecz osób fizycznych nie będących polskimi rezydentami, wypłaty te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób fizycznych.

Natomiast stanowisko Spółki w zakresie pytania Nr 2 jest nieprawidłowe, ponieważ w przypadku dokonywania przedmiotowych wypłat i zwrotów na rzecz osób fizycznych nie będących polskimi

rezydentami, Spółka jako płatnik nie będzie uprawniona do stosowania przepisów odpowiedniej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania.

Zgodnie z art. 8 ustawy 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 900 z późn. zm.), płatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, obowiązana na podstawie przepisów prawa podatkowego do obliczenia i pobrania od podatnika podatku i wpłacenia go we właściwym terminie organowi podatkowemu.

Z uwagi na powyższe na płatniku ciążyą trzy podstawowe obowiązki, tj.:

- obliczenie,
- pobranie,
- wpłacenie
- podatku, zaliczki.

Z kolei płatnik, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 8 Ordynacji podatkowej, odpowiada za podatek niepobraný lub podatek pobraný a niewpłaconý, o czym stanowi art. 30 § 1 ustawy Ordynacja podatkowa.

Należy bowiem zauważyć, że do wymienionych w punktach 1-3 zdarzenia przyszłego sytuacji, tj. wypłaty dla uczestnika PPK po ukończeniu 60 roku życia - jeżeli wypłata 75% będzie wypłacana w mniejszej ilości rat niż 120 miesięcznych rat, albo z tytułu łącznej wypłaty jednorazowej, zwrotu pieniężnego, dokonywanego w wyniku podziału majątku wspólnego małżonków po rozwiązaniu małżeństwa, zwrotu pieniężnego zgromadzonych środków dokonanego przed ukończeniem 60 roku życia uczestnika PPK - zastosowanie znajdą odpowiednie przepisy art. 30a ust. 1 pkt 11b, 11c oraz 11d ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Zgodnie z treścią art. 30a ust. 1 pkt 11b, 11c oraz 11d ww. ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2019 r., od uzyskanych dochodów (przychodów) pobiera się 19% zryczałtowany podatek dochodowy, z zastrzeżeniem art. 52a:

- od dochodu uczestnika pracowniczego planu kapitałowego z tytułu wypłaty środków, o których mowa w art. 99 ust. 1 pkt 2 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych - jeżeli wypłata będzie wypłacana w mniejszej ilości rat niż 120 miesięcznych rat, albo z tytułu wypłaty jednorazowej - w przypadku określonym w art. 99 ust. 2 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych (pkt 11b);
- od dochodu małżonka lub byłego małżonka uczestnika pracowniczego planu kapitałowego z tytułu zwrotu dokonanego na podstawie art. 80 ust. 2 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych (pkt 11c);
- od dochodu uczestnika pracowniczego planu kapitałowego uzyskanego z tytułu zwrotu zgromadzonych środków dokonanego na podstawie art. 105 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych (pkt 11d).

W myśl art. 41 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2019 r., płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani pobierać zryczałtowany podatek dochodowy od dokonywanych wypłat (świadczeń) lub stawianych do dyspozycji podatnika pieniędzy lub wartości pieniężnych z tytułów określonych w art. 29, art. 30 ust. 1 pkt 2, 4-5a, 13-16 oraz art. 30a ust. 1 pkt 1-11 oraz 11b-12, z zastrzeżeniem ust. 4d, 5, 10, 12 i 21.

Spółka jako płatnik będzie zatem zobowiązana do poboru 19% zryczałtowanego podatku od dochodu uczestnika bądź małżonka lub byłego małżonka uczestnika, będącego rezydentem innego kraju niż Polska z tytułu dokonywanej wypłaty i zwrotów, jednakże bez możliwości zastosowania stosownej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, której stroną będzie Rzeczpospolita Polska, co wynika z treści art. 30a ust. 2 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Jak bowiem stanowi art. 30a ust. 2 ww. ustawy, przepisy ust. 1 pkt 1-5 stosuje się z uwzględnieniem

umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczpospolita Polska. Jednakże zastosowanie stawki podatku wynikającej z właściwej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania lub niepobranie (niezapłacenie) podatku zgodnie z taką umową jest możliwe pod warunkiem udokumentowania dla celów podatkowych miejsca zamieszkania podatnika uzyskanym od niego certyfikatem rezydencji.

Zatem możliwość uwzględniania postanowień umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, a tym samym nie pobrania przez płatnika zryczałtowanego podatku odnosi się wyłącznie do dochodów (przychodów) wymienionych w pkt 1-5 ust. 1 art. 30a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, natomiast w przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z dochodami, o których mowa w art. 30a ust. 1 pkt 11b, 11c i 11d cytowanej ustawy.

Tym samym stanowisko Spółki odnośnie pytania Nr 2 jest nieprawidłowe.

Przechodząc w następnej kolejności do pytania Nr 3 wniosku organ podatkowy stwierdza, że w sytuacji gdy w niniejszej sprawie nie będą miały zastosowania postanowienia umów o unikaniu podwójnego opodatkowania, ponieważ Spółka jako płatnik, o którym mowa w art. 41 ust. 4 ww. ustawy, w odniesieniu do każdego nierezydenta będzie zobowiązana do poboru 19% zryczałtowanego podatku dochodowego od uzyskanego przez nierezydenta dochodu, określonego ściśle w art. 30a ust. 13, 14 i 15 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, wymóg należytej staranności, do której odwołuje się Spółka we własnym stanowisku do pytania Nr 3, i o której mowa w art. 41 ust. 4aa cytowanej ustawy nie będzie miał zastosowania.

Zgodnie z art. 41 ust. 4aa cytowanej ustawy, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2019 r., przy weryfikacji warunków zastosowania obniżonej stawki podatku albo zwolnienia lub warunków niepobrania podatku, wynikających z przepisów prawa podatkowego, płatnik jest obowiązany do dochowania należytej staranności. Przy ocenie dochowania należytej staranności uwzględnia się charakter oraz skalę działalności prowadzonej przez płatnika.

Wobec powyższego, z uwagi na brak możliwości odwołania się przez Spółkę do umów o unikaniu podwójnego opodatkowania w odniesieniu do sytuacji 1-3 zdarzenia przyszłego, a tym samym brak zastosowania art. 41 ust. 4aa ww. ustawy - organ podatkowy nie rozstrzyga w zakresie pytania Nr 3 o treści „Jeżeli przepisy umów o unikaniu podwójnego opodatkowania znajdują, co do zasady, zastosowanie w odniesieniu do wypłat wymienionych w punktach 1-3 zdarzenia przyszłego, to jakie konkretnie warunki muszą być spełnione, aby TFI mogła zastosować te przepisy”.

Ustosunkowując się natomiast do stanowiska Spółki odnośnie pytania Nr 4, należy stwierdzić, że w przypadku wypłaty uczestnikowi środków z PPK na pokrycie wkładu własnego i nie zwrócenia tych środków przez uczestnika w terminie określonym w umowie, Spółka nie będzie płatnikiem zryczałtowanego 19% podatku dochodowego, stosownie do treści art. 30a ust. 1 pkt 11a w zw. z ust. 12 art. 30a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, nie będą również na Spółce spoczywać obowiązki informacyjne, wynikające z treści art. 42a ust. 1 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 97 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, wypłata środków zgromadzonych na rachunku PPK uczestnika PPK następuje wyłącznie na złożony wybranej instytucji finansowej wniosek:

1. uczestnika PPK po osiągnięciu przez niego 60 roku życia;
2. uczestnika PPK, zgodnie z art. 98, art. 100 lub art. 101.

Zgodnie z art. 98 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, na podstawie umowy zawartej z wybraną instytucją finansową, uczestnik PPK może jednorazowo dokonać wypłaty do 100% wartości środków zgromadzonych na jego rachunku PPK, z obowiązkiem ich zwrotu w wartości nominalnej, w celu pokrycia wkładu własnego.

Wniosek o zawarcie umowy, o której mowa w ust. 1, uczestnik PPK składa bezpośrednio wybranej instytucji finansowej (ust. 2 art. 98 ww. ustawy).

W myśl art. 98 ust. 3 ww. ustawy, wypłaty, o której mowa w ust. 1, dokonuje się:

1. w przypadku przeznaczenia środków zgromadzonych na rachunku PPK na pokrycie wkładu własnego w związku z budową lub przebudową budynku mieszkalnego - na rachunek bankowy

- uczestnika PPK lub rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej uczestnika PPK wskazany we wniosku;
2. w pozostałych przypadkach - na rachunek bankowy zbywcy praw lub na jego rachunek w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.

Zgodnie z art. 98 ust. 4 ww. ustawy, umowa, o której mowa w ust. 1, określa:

1. oznaczenie inwestycji, która ma być sfinansowana z kredytu;
2. zasady i terminy wypłaty;
3. zasady i terminy zwrotu wypłaconych środków, przy czym termin zwrotu:

1. nie może rozpocząć się później niż 5 lat od dnia wypłaty środków,
2. nie może trwać dłużej niż 15 lat od dnia wypłaty środków.

Z kolei w myśl art. 98 ust. 4 ww. ustawy, umowa, o której mowa w ust. 1, określa:

1. oznaczenie inwestycji, która ma być sfinansowana z kredytu;
2. zasady i terminy wypłaty;
3. zasady i terminy zwrotu wypłaconych środków, przy czym termin zwrotu:

1. nie może rozpocząć się później niż 5 lat od dnia wypłaty środków,
2. nie może trwać dłużej niż 15 lat od dnia wypłaty środków.

Zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 58c ww. ustawy, wolne od podatku dochodowego są dochody z tytułu uczestnictwa w pracowniczym planie kapitałowym, w rozumieniu ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, w związku z:

1. Ogromadzeniem środków na rachunku w pracowniczym planie kapitałowym przez uczestnika pracowniczego planu kapitałowego,
2. wypłatą środków zgromadzonych w pracowniczym planie kapitałowym, w przypadkach określonych w art. 97 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, z zastrzeżeniem art. 30a ust. 1 pkt 11a i 11b,
3. wypłatą transferową środków zgromadzonych w pracowniczym planie kapitałowym.

Stosownie do treści art. 30a ust. 1 pkt 11a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2019 r., od dochodu uczestnika pracowniczego planu kapitałowego uzyskanego w związku z wypłatą dokonaną na podstawie art. 98 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych - w zakresie, w jakim uczestnik pracowniczego planu kapitałowego nie dokonał zwrotu wypłaconych środków w terminie wynikającym z umowy zawartej z wybraną instytucją finansową - pobiera się 19% zryczałtowany podatek dochodowy, z zastrzeżeniem art. 52a.

Jak stanowi art. 30a ust. 12 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2019 r., dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 11a, stanowi kwota niedokonanego w terminie zwrotu wypłaconych środków pomniejszona o koszt nabycia odkupionych jednostek uczestnictwa lub umorzonych jednostek rozrachunkowych, przypadających na ten niedokonany zwrot. Za koszt, o którym mowa w zdaniu pierwszym, uważa się sumę wydatków na nabycie odkupionych jednostek uczestnictwa albo sumę wpłat na umorzone jednostki rozrachunkowe, z których dokonano wypłaty w trybie art. 98 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych, ustaloną w takiej proporcji, jaką stanowiła kwota niedokonanego zwrotu do wartości wypłaconych środków. Dochód powstaje w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin zwrotu wypłaconych środków określony w umowie, o której mowa w art. 98 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych.

W myśl art. 41 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, w brzmieniu ustawy obowiązującym od 1 stycznia 2019 r., płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani pobierać

zryczałtowany podatek dochodowy od dokonywanych wypłat (świadczeń) lub stawianych do dyspozycji podatnika pieniędzy lub wartości pieniężnych z tytułów określonych w art. 29, art. 30 ust. 1 pkt 2, 4-5a, 13-16 oraz art. 30a ust. 1 pkt 1-11 oraz 11b-12, z zastrzeżeniem ust. 4d, 5, 10, 12 i 21.

Analiza powyższych przepisów wskazuje, że zwolnieniem przedmiotowym objęte zostały między innymi dochody od kwot wypłat z PPK, o których mowa w art. 97 ust. 1 ustawy, w tym na pokrycie wkładu własnego, o ile zostały zwrócone w terminie wynikającym z umowy zawartej z instytucją finansową.

Takiemu zwolnieniu nie podlega jednak dochód od kwot wypłaconych na pokrycie wkładu własnego, w zakresie w jakim wypłacone środki nie zostały zwrócone w terminie wynikającym z umowy zawartej z instytucją finansową.

Powyższy dochód, zgodnie z art. 30a ust. 1 pkt 11a ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych podlega opodatkowaniu 19% zryczałtowanym podatkiem dochodowym.

Dochód powstaje w dniu następującym po dniu, w którym upłynął termin zwrotu wypłaconych środków określony w umowie, o której mowa w art. 98 ust. 1 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych.

Natomiast konstrukcja art. 41 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wskazuje, że pomimo, że co do zasady na płatniku ciąży obowiązek poboru 19% zryczałtowanego podatku dochodowego wówczas, gdy dokonuje on wypłat lub stawia do dyspozycji podatnika pieniądze lub wartości pieniężne m.in. z tytułów określonych w art. 30a, to nie przewiduje takiego obowiązku w zakresie dochodu uczestnika PPK, o którym mowa w art. 30a ust. 1 pkt 11a ww. ustawy, uzyskanego w związku z wypłatą dokonaną na podstawie art. 98 ustawy o PPK w zakresie w jakim uczestnik pracowniczego planu nie dokonał zwrotu wypłaconych środków w terminie wynikającym z umowy zawartej z wybraną instytucją finansową.

Zatem w sytuacji wskazanej w art. 30a ust. 1 pkt 11a ww. ustawy na Spółce nie będą spoczywały obowiązki płatnika, o których mowa w art. 41 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

W kontekście powyższych rozważań, za słuszne należy zatem uznać stanowisko Spółki, zgodnie z którym „(...) co do zasady płatnikiem omawianego podatku, o ile nie działa jedno ze zwolnień podatkowych, jest podmiot wypłacający (stawiający do dyspozycji) pieniądze lub wartości pieniężne, czyli TFI (art. 41 ust. 4 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych). Jednak od tej zasady jest wyjątek, który dotyczy sytuacji, gdy opodatkowaniu podlega dochód uczestnika PPK uzyskany w związku z wypłatą środków w celu pokrycia wkładu własnego, w zakresie w jakim uczestnik nie dokonał zwrotu środków w terminie wynikającym z umowy z instytucją finansową. W tym przypadku ustawodawca nie ustanawia płatnika (...), - a z taką sytuacją niewątpliwie mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Na Spółce nie będą również spoczywały obowiązki informacyjne, wynikające z treści art. 42a ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, tj. Spółka nie będzie zobowiązana do wystawienia uczestnikowi informacji PIT-11 w związku z niedokonaniem przez uczestnika zwrotu wypłaconych przez Spółkę środków zgromadzonych na jego rachunku PPK.

Jak słusznie wskazała Spółka we własnym stanowisku odnośnie pytania Nr 4, art. 42a ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, nakłada na podmioty wypłacające świadczenia z innych źródeł obowiązki sprawozdawcze, nawet jeżeli podmioty te nie są płatnikami. Z obowiązku określonego w tym przepisie wyłączone są jednak dochody wymienione w art. 21 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (czyli dochody zwolnione). Przepis art. 21 ust. 1 pkt 58c lit b) ww. ustawy stanowi, że wypłata na pokrycie wkładu jest, co do zasady zwolniona, jednak zwolnienie nie ma zastosowania, jeżeli środki nie zostaną zwrócone do PPK w określonym terminie. Jest więc to zwolnienie warunkowe, które obowiązuje w chwili wypłaty dokonanej zgodnie z art. 98 ustawy o pracowniczych planach kapitałowych. Zatem na Wnioskodawcy nie będą spoczywały obowiązki informacyjne wynikające z art. 42a ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, związane z nie dokonaniem przez uczestnika PPK zwrotu wypłaconych środków.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy odnośnie pytania Nr 4 należało uznać za

prawidłowe.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Interpretacja indywidualna wywołuje skutki prawnopodatkowe tylko wtedy, gdy rzeczywisty stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem interpretacji pokrywał się będzie ze stanem faktycznym (opisem zdarzenia przyszłego) podanym przez Wnioskodawcę w złożonym wniosku. W związku z powyższym, w przypadku zmiany któregokolwiek elementu przedstawionego we wniosku opisu sprawy, udzielona odpowiedź traci swoją aktualność.

Zgodnie z art. 14na § 1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

1. z zastosowaniem art. 119a;
2. w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
3. z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych (art. 14na § 2 Ordynacji podatkowej).

Powyższe unormowania należy odczytywać łącznie z przepisami art. 33 ustawy z 23 października 2018 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy – Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2193), wprowadzającymi regulacje intertemporalne.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2018 r., poz. 1302, z późn. zm.).

Skargę wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 § 1 ww. ustawy) na adres: Krajowa Informacja Skarbowa, ul. Teodora Sixta 17, 43-300 Bielsko-Biała lub drogą elektroniczną na adres Elektronicznej Skrzynki Podawczej Krajowej Informacji Skarbowej na platformie ePUAP: /KIS/SkrytkaESP (art. 54 § 1a ww. ustawy), w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 ww. ustawy). W przypadku pism i załączników wnoszonych w formie dokumentu elektronicznego odpisów nie dołącza się (art. 47 § 3 ww. ustawy).

Jednocześnie, zgodnie z art. 57a ww. ustawy, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.